

større og bedre Fredning gennem Forbud mod Brug af Vaad efter visse Regler, gennem et Forbud mod Glandbringelse af Undermaalsfisk og endelig ved Opretholdelsen af Bestemmelserne om lokale Bedtægter. De Bestemmelser, som Forslaget har angaaende Vaad, ere i det væsentlige kun en Udførelse af Fiskerilovens Bestemmelser om dette Emne. Vi have jo i Fiskerilovens § 9 en Bestemmelse om, at Flyndersnurrevaad er forbudt i Rattegat i Tiden fra 1ste Juni til 15de August, hvilken Bestemmelse nu er bleven udvidet til at omfatte Vaad i det hele taget i det nævnte Tidsrum. Denne Udvidelse er jo motiveret ved, at man har faaet bestyrket, hvad man ventede, da man behandlede Fiskeriloven, at der langs Kysten af Rattegat opholder sig Fiskeyngel i stor Rigdom, som det altsaa gælder om at frede, naar den er samlet i størst Mængde, nemlig i Sommermaanederne. I Fiskeriloven havde vi ogsaa den Bestemmelse, der blev vidtløftig omtalt af det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Hoffen) i Dag, at Indenrigsministeren skulde have en Bemyndigelse til at frede en Fjerdedel af de større Bunde for Vaad i Tiden fra Marts til Maj. Denne Bestemmelse er nu forandret saaledes, at Forslaget indeholder Forbud mod Brugen af Malevaad i Tiden fra 15de November til Udgangen af Maj. Man har altsaa her paa den ene Side indskrænket Vaaddets Bestaenighed, idet man nu ikke mere forbyder Brugen af det stormastede Vaad, men kun Brugen af Malevaadet, altsaa det smaaastede Vaad, og paa den anden Side forlænget Tiden og forstørret det Vandareal, for hvilket Forbudet gælder. Men den Vej, hvorpaa man nu er inde, var man allerede inde paa under Forhandlingen om Fiskeriloven her i Folketinget. Allerede den Gang mente man, at det vilde være heldigt, om man kunde indskrænke Forbudet til kun at angaa Forbud mod Brug af Malevaad. Ved en af sine Behandlinger vedtog Tinget netop et saadant Forbud, men dette strandede paa, at man mente, at man ikke kunde definere Malevaad saaledes, at det paa en tilstrækkelig tydelig Maade skelnede sig fra andet Vaad. Nu har man i det her foreliggende Forslag forsøgt en saadan Definition og er vendt tilbage til det samme Standpunkt, som man oprindelig indtog ved Fiskeri-

lovens Behandling her i Tinget. Det, hvorefter det gælder, er at ramme Malevaadet, fordi Malevaad med de smaa Master er langt det farligste for Fiskeyngelen. Har man faaet det bort, kan man i Virkeligheden godt frigive de større Vaad, ved hvilke man er i Stand til at udøve Fiskeri, som ikke gør Skade og kan bringe Indtægt. Endelig har man her i Fiskeriforslaget optaget en tredje Bestemmelse, som Fiskeriloven ikke kender; det er nemlig en Fredning af Fiskeriet i Rattegat i den Tid, da Røbspættten leger — det er den samme Bestemmelse, som gives i Fiskerikonventionen. Hvad Maalene angaar, skal jeg med Hensyn til dem først gøre den almindelige Bemærkning, at det var ikke berettiget, naar det blev udtalt af et æret Medlem, at de videnskabelige Undersøgelser, som ere blevne anstillede siden Fiskeriloven, ikke skulde være komne til positive Resultater. Det er ingenlunde Tilfældet, der er blevet opnaaet positive Resultater, som ingen kan omstøde, blandt andet da dette, at det er blevet godtgjort, at Røbspættten har en forbausende Evne til at vokse i kort Tid. Endvidere er det blevet godtgjort, at Røbspætttebestanden i Rattegat er aftagen i Størrelse i Tidens Løb. At den tillige er aftagen i Mængde, er noget, der vel næppe kan bevises, men som dog almindelig antages af Fiskerne overalt, og som bestyrkes gennem den Statistik, som er bleven ført i Tiden siden Fiskeriloven kom; der er derfor vist ikke Spor af Tvivl derom. Nu har ganske vist det ærede Medlem for Listed Amt's 2den Valgkreds udtalt, at man kunde have Haab om, at Fiskebestanden i Rattegat vilde tiltage af sig selv, uden at man træffer større Foranstaltninger til Fredning, og han støttede det derpaa, at Røbspætttefiskeriet i Nar har været særlyt heldigt. Det er imidlertid et Argument, hentet fra et enkelt Nar, som man skal være lidt varsom med at benytte, skønt det er ganske sikkert. Jeg kan derom henvise til det statistiske Materiale, som findes i Fiskeriberetningen, hvor der er angivet, hvor meget der i Rattegat er indvundet pr. Fiskebag i Løbet af de sidste 14 Aar. Der vil man se, at Udbyttet aftager meget bethdeligt i denne Aarrække. Man begyndte i 1880 — 84 med mellem 60 og 80 Snejs pr. Fiskebag, og man ender i de sidste 4 Aar med imellem 30 og 40. Det kan vel forklæres,